

- 10) Czy przy interpretacji przepisów dyrektywy 2004/18/WE dozwolone jest posługiwanie się treścią przepisów i preambuły dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, pomimo że nie upłynął czas na jej implementację, jako przesłanką interpretacyjną w zakresie, w jakim wyjaśnia ona pewne założenia i intencje ustawodawcy unijnego, a nie jest sprzeczna z przepisami dyrektywy 2004/18/WE?

(¹) Dz.U. L 134, s. 114; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 06 Tom 007 P. 132 – 262

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 7 lipca 2014 r. – Verein für Konsumenteninformation przeciwko A1 Telekom Austria AG

(Sprawa C-326/14)

(2014/C 339/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Strona pozwana: A1 Telekom Austria AG

Pytanie prejudycjalne

Czy przewidziane w art. 20 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej (¹) uprawnienie do wycofania się z zawartych umów bez ponoszenia kar umownych „w przypadku [...] powiadomi[enia] o zamiarze zmiany warunków umowy” stosuje się także w sytuacji, gdy waloryzacja opłat wynika z warunków umowy, które już w momencie zawierania umowy przewidywały waloryzację opłat (zwiększenie lub redukcję) w przyszłości zgodnie z obiektywnymi zmianami wskaźnika cen konsumpcyjnych odzwierciedlającego zmianę wartości pieniądza?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz.U. L 337, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session, Scotland (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 lipca 2014 r. – The Scotch Whisky Association i in. przeciwko The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

(Sprawa C-333/14)

(2014/C 339/05)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Session, Scotland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Scotch Whisky Association i in.

Strona pozwana: The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodnie z prawidłową wykładnią prawa Unii dotyczącego wspólnej organizacji rynku wina, a w szczególności rozporządzenia (UE) nr 1308/2013⁽¹⁾, państwo członkowskie może zgodnie z prawem wydać przepisy krajowe ustanawiające minimalną cenę sprzedaży detalicznej wina związanej z ilością alkoholu w sprzedawanym wyrobie, czyli przepisy stanowiące odejście od zasady swobodnego kształtowania ceny przez siły rynkowe, obowiązującej poza tym na rynku wina?
- 2) Czy do celów uzasadnienia na podstawie art. 36 TFUE, jeżeli:
 - (i) państwo członkowskie dojdzie do wniosku, że w interesie ochrony zdrowia ludzi wskazane jest podwyższenie kosztu spożycia danego artykułu – w tym przypadku napojów alkoholowych – dla konsumenta lub części konsumentów; oraz jeżeli
 - (ii) w stosunku do omawianego artykułu państwo członkowskie może nakładać akcyzę lub inne opłaty (w tym podatki lub opłaty oparte na zawartości alkoholu lub objętości, lub wartości, lub kombinacji środków fiskalnych tego rodzaju),

prawo Unii dopuszcza, a jeśli tak, to pod jakimi warunkami, by państwo członkowskie odrzuciło tego rodzaju fiskalne metody podwyższenia ceny dla konsumenta na rzecz uregulowań prawnych ustalających minimalne ceny detaliczne, które zakłócają wewnątrzunijny handel i konkurencję?

- 3) Jeżeli sąd w państwie członkowskim ma orzec, czy uregulowanie prawne stanowiące niezgodne z art. 34 TFUE ograniczenie ilościowe w handlu może być jednak uzasadnione na podstawie art. 36 TFUE ze względów ochrony zdrowia ludzi, to czy ten sąd krajowy powinien ograniczyć się do zbadania jedynie informacji, dowodów lub innych materiałów dostępnych ustawodawcy w chwili wydania przepisów i wziętych przez niego pod uwagę? Jeżeli nie, to jakie mogą być inne ograniczenia dotyczące możliwości uwzględnienia przez sąd krajowy wszystkich materiałów lub dowodów dostępnych i przedkładanych przez strony w chwili orzekania przez sąd krajowy?
- 4) Jeżeli sąd w państwie członkowskim musi przy interpretowaniu i stosowaniu prawa Unii zbadać twierdzenie organów krajowych, że środek, który w przeciwnym razie stanowi ograniczenie ilościowe objęte zakresem art. 34 TFUE, jest uzasadniony jako wyjątek w interesie ochrony zdrowia ludzi na podstawie art. 36 TFUE, w jakim stopniu sąd krajowy jest obowiązany lub uprawniony do wypracowania – na podstawie przedłożonych mu materiałów – obiektywnego poglądu na temat skuteczności środka w osiągnięciu wskazanego celu; dostępności przynajmniej równoważnych alternatywnych środków stanowiących mniejsze zakłócenie konkurencji wewnątrzunijnej; i ogólnej proporcjonalności środka?
- 5) Gdy rozważa się (w kontekście sporu co do tego, czy dany środek jest uzasadniony ze względów ochrony zdrowia ludzkiego na podstawie art. 36 TFUE) istnienie środka alternatywnego, niezakłócającego wewnątrzunijny handel i konkurencji, lub przynajmniej zakłócającego je w mniejszym stopniu, czy uzasadnioną podstawę odrzucenia takiego alternatywnego środka może stanowić fakt, iż skutki tego alternatywnego środka mogą nie być dokładnie równoważne ze środkiem zaskarżonym na podstawie art. 34 TFUE, lecz mogą przynieść dalsze, dodatkowe korzyści i realizować szerszy, ogólny cel?
- 6) Do jakiego stopnia przy ocenie, czy środek krajowy, co do którego przyzna się, że stanowi ograniczenie ilościowe w rozumieniu art. 34 TFUE lub który zostanie uznany za takie ograniczenie ilościowe, w stosunku do którego podnosi się uzasadnienie na podstawie art. 36 TFUE, a zwłaszcza przy ocenie proporcjonalności takiego środka, sąd odpowiedzialny za to zadanie może uwzględnić swoją ocenę charakteru i zakresu, w jakim omawiany środek stanowi naruszenie, jako ograniczenie ilościowe niezgodne z art. 34?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347, s. 671).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 11 lipca 2014 r. – Les Jardins de Jouvence SCRL przeciwko Państwu belgijskiemu

(Sprawa C-335/14)

(2014/C 339/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons